

Diplomantka si jako téma své práce vybrala *Deník – cestopis*. Motivací jí vedle vlastního zájmu o deník jako literární, výtvarnou, hudební, fotografickou a filmovou formu byl deník její prababičky z cesty do Egypta počátkem minulého století. Vlastní motiv cesty a cestovního deníku pojala diplomantka jako syntézu „skutečné“ – fyzické cesty s cestou lidské mysli s důrazem na duchovní rozměr cesty, cesty jako poznání sebe sama. Přitom poznání sebe sama pro ni neznamena jen rozměr osobnosti – individua, ale setkání se sebou samou ve vztahu k druhým jako součástí sebe samotné. Tento akcent však nevystavuje na odiv, ale zahrnuje jej organicky do celé koncepce práce včetně části didaktické. Právě v ní však možná mohl být ještě více zdůrazněn ve smyslu H.- G. Gadamerově (viz. *Myšlení a řeč*) – setkání s druhým, „jiným a „jinakostí“ jako součástí a obohacení sebe samého i druhých. Touto „jinakostí“ není míněna jen jinakost druhých osob, ale zvláště jinakost a odlišnost ba odlehlost „jiné“ (orientální, časově vzdálené) kultury starověkého Egypta. To se týká i tématu cesty a cestování, kde autorka oprávněně, s etickým stimulem a přitom bez moralizování odlišuje turisty, cestovatele a poutníky (str. 25). Téma deníku – cestopisu se pro ni stává cestou vlastním deníkem do vlastní minulosti. S přihlédnutím k životně náročnému období, v němž svoji práci tvořila, se pro ni jako osobnost práce na tématu stala i cestou do vlastní budoucnosti, která nachází své kořeny v rodové paměti své prababičky, aniž v nich nostalgicky ulpívá. Rodová paměť přes tři generace souzní pak s pamětí lidského rodu přes více než tři tisíciletí. V době, kdy ICT chrlí na každého z nás denně megabity útržkovitě klipových „informací“ i dezinformací vizuálních i verbálních a vytvářejí tak „průmysl zapomínání“ je dle mého přesvědčení takové pojetí práce pozitivem nejen pedagogickým nebo výtvarně výchovným.

Druhá, didaktická část práce obsahuje řadu dílčích projektů z nichž mnohé diplomantka v praxi ověřila, doložila a refletovala. Drobné otázky vzbuzuje formulace některých vět tzv. „přidané hodnoty“, kterou nadále nemohu chápat jinak než jako obohacení a rozvíjení psychických struktur žáků a studentů. Viz. např. str. 63 nebo 79 - *poznání techniky reliéfu, užívané ve starověku*, kde se jedná spíše o informační, naukové aspekty než o hlediska formativní, jako je tomu např. na str. 64. Jisté rozpaky ve mně vyvolalo i pořadí kapitol druhé a třetí. Ve 3. kapitole jsem očekával v souladu s jejím názvem nejen její vlastní autentické, popř. reflektované deníkové záznamy slovní i výtvarné, ale i nabízející se komparaci s deníky její prababičky. Tak, jak jsou v této části řazeny jednotlivé části, vznikly v textu přeryvy. Nejpatrnější jsou v části 3.2., zvláště pak v kapitole 3.2.2, která má málo společného jak s tématem „mého deníku“, tak s „cestou do Egypta“ a již vůbec se nevejde pod název „Výtvarná autorská část“. Zdá se, že záměna pořadí 2. a 3. kapitoly by bývala prospěla organičtější stavbě práce.

Diplomantka použila relevantní literární prameny, byť právě v jejím případě bych byl očekával výraznější zastoupení literatury cizojazyčné. Škoda, že seznam literatury v závěru práce není uváděn důsledně abecedně jak je ustálený zvykem.

Práce je psána kultivovaným a živým jazykem bez podstatných chyb (kromě drobných přehlédnutí v interpunkci – viz. str. 19, 51, 53, 83 a 101 a pravděpodobně překlepu na str. 11. V občas zastaralém tvaru koncovek (fantasie – str. 62) se dle mého mínění projevuje spíše jazyková výbava diplomantky než staromilství.

Vlastní výtvarné práce autorky mne naopak – podobně jako část první a druhá – přesvědčily o autorčině erudici a potencích. Škoda jen, že tato část práce není dokumentována i na příloženém CD a že textová část neobsahuje seznam výtvarných děl – fotografií, koláží a kombinovaných technik. To platí i pro invenční fotografický "dvojdeník" diplomantky a její prababičky, který je svébytnou částí výtvarné složky diplomové práce.

Pro obhajobu doporučuji tato témata:

- Vztahy vlastního autorského výtvarného projevu diplomantky a výtvarných činností žáků.
- Možnosti využití autentických deníkových záznamů diplomantky, její prababičky a jejich komparace.
- Symbolika barev v egyptském starověkém umění a současné psychické působení barvy.
- Jak „jinak“ by diplomantka dnes koncipovala svůj projekt (str. 83).

Návrh klasifikace: velmi dobře – výborně (s ohledem na obhajobu).

V Praze dne 1. května 2007